

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Nadejda Toma, Victor Boico

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorii în Procuratura de circumscripție Chișinău Gavriliță Vitalie și Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Evstrati Iurie XXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în s. XXXX, r-nul XXXX
și

Cecan Nicolai XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat
în XXXXX, str. XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.11.2011 - 10.11.2014,
2. instanța de apel: 24.12.2014 - 18.01.2016,
15.07.2016 - 29.03.2018,
3. instanța de recurs: 04.04.2016 - 14.06.2016,
27.07.2018 - 12.02.2019

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 10 noiembrie 2014, au fost condamnați:
- Cecan Nicolai în baza art.309¹ alin.(3) lit. a), c) Cod penal la 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani;

- Evstrati Iurie în baza art.309¹ alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 1 an.

În temeiul art.84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei stabilite s-a inclus durata pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătoriei Ialoveni din 16.10.2010, devenită

irevocabilă prin decizia Colegiului penal al CSJ din 26.10.2011, fiindu-i stabilită pedeapsa lui Evstrati Iurie - 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 3 ani.

- Evstrati Iurie în baza art.309¹ alin.(3) lit. a), c) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 ani.

În baza art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată lui Evstrati Iurie i-a fost cumulată parțial pedeapsa neexecutată, fixată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 16.12.2010, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 5 ani.

Procesul penal în privința lui Evstrati Iurie în baza art.327 alin.(1) Cod penal, a fost încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală.

Acțiunea civilă înaintată de XXXXX împotriva lui Evstrati Iurie și Cecan Nicolae cu privire la repararea prejudiciului, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Evstrati Iurie, deținând funcția de șef de post, inspector operativ superior de sector al postului de poliție Răzeni a CPR Ialoveni al MAI în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.70 ef, din 22.02.2008 și Cecan Nicolai, deținând funcția de polițist al secției poliției criminale a CPR Ialoveni MAI, în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.176 ef, din 24.06.2010, și fiind, astfel conform art.123 alin.(1) Cod penal, persoane cu funcție de răspundere, investite cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, art.24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, art.art.(1), (2) pct.2) și 4), art.12 pct.1), 14, 15 din Legea nr.416-XII din 18.12 1990 „cu privire la poliție” pct.16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcție deținute, care îi obligau să nu supună pe nimeni la tortură, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce-i revin, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, au comis acțiuni criminale în următoarele circumstanțe.

Astfel, Evstrati Iurie, fiind persoană cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, la 03 septembrie 2009, pe la ora 09⁰⁰, din camera persoanelor deținute a CPR Ialoveni, l-a luat pe arestatul Gurău Victor, ridicându-l la etajul trei al CPR Ialoveni în biroul ofițerului de urmărire penală Varanița Andrei, unde urmărind scopul obținerii de informații și mărturisiri privitor la săvârșirea furtului din vila cet. Loscotov Vladimir, amplasată în sectorul de vile „Romanița Mihai” din s. Răzeni, r-nul Ialoveni, infracțiune săvârșită în perioada de timp 04.06.2009-14.06.2009, precum și a altor infracțiuni de furt comise pe teritoriul s. Răzeni, îl numea pe Gurău Victor cu cuvinte necenzurate și îl supunea acțiunilor de violență psihică și fizică manifestate prin aplicarea unei lovituri cu pumnul în cap, apoi cu palma în regiunea feței, dar deoarece acesta nu recunoștea fapta imputată, i-a aplicat o lovitură cu fereastră în regiunea capului. În

rezultatul acțiunilor violente cu caracter de tortură întreprinse de către Evstrati Iurie, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1145/D, lui Gurău Victor i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară sub formă de plagă contuză a regiunii parietale a capului.

Tot el, Evstrati Iurie, de comun acord, împreună cu Cecan Nicolai, fiind ambii persoane cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, la 16 aprilie 2011, aflându-se în biroul de serviciu al postului de poliție Răzeni, din incinta primăriei Răzeni, r-nul Ialoveni, având scopul de a obține de la minorul Grigorean Victor, născut la 25.12.1995, informații și mărturisiri privitor la săvârșirea sustragerii pe ascuns a două acumulatori de model „Ista” de 12 V și 190 Amh, infracțiune comisă în noaptea de 15.04.2011 spre 16.04.2011 de persoane care până la moment nu sunt cunoscute organului de urmărire penală, ambii, adică Evstrati Iurie și Cecan Nicolae, îl numeau pe minorul XXXXX cu cuvinte necenzurate și îl supuneau acțiunilor de violență psihică și fizică manifestate prin aplicarea multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele în diferite părți ale corpului, apoi aplicând violență l-au pus jos la podele pe burtă, i-au răsucit mâinile la spate, iar pentru a nu striga, i-au introdus în gură chipiul. După aceasta l-au ridicat de jos, dar deoarece nu recunoștea fapta imputată, din nou l-au pus pe burtă continuând să-i răsucească mâinile la spate și să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, acțiuni care în comun au durat de la orele 17⁰⁰ până la 17³⁰ ale zilei indicate.

În rezultatul acțiunilor violente cu caracter de tortură întreprinse de către Evstrati Iurie și Cecan Nicolae, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1621/D din 30 iunie 2011 minorului Grigorean Victor i-au fost cauzate echimoze cu excoriații pe membrul superior stâng, ce au fost calificate ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

2.1. De către organul de urmărire penală Evstrati Iurie a fost învinuit pentru faptul că, fiind persoană cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, în perioada de timp 29.04.2010 - 05.05.2010, a primit o comunicare orală de la cet. Bivol Lidia, locuitoare a s. Rezeni r-nul Ialoveni privitor la sustragerea din domiciliul feciorului Bivol Serghei a bunurilor materiale în sumă de aproximativ 6 000 euro.

Deplasându-se la fața locului și stabilind cu certitudine că a fost comisă o infracțiune de furt, adică a faptei care, potrivit dispozițiilor art.16 alin.(3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, Evstrati Iurie, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite din sectorul său de activitate și voalării incompetenței sale profesionale, manifestată prin neputința identificării făptuitorului furtului de la cet. Bivol Serghei, a decis să tăinuiască de la înregistrare infracțiunea respectivă.

În continuare, folosind intenționat situația sa de serviciu în interese personale și profitând de funcția sa autoritară, a încălcat prevederile art.art.57 alin.(2) pct.1), 265 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunțurile referitoare la infracțiunile săvârșite, pregătite sau în curs de pregătire chiar și în cazurile în care nu este de competența lui, art.260 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia procesul-verbal privind acțiunea de urmărire penală se întocmește în timpul efectuării acestei acțiuni sau imediat după terminarea ei de către persoana care efectuează urmărirea penală; art.158 alin.(4) Cod de procedură penală, potrivit cărora obiectele descoperite în timpul cercetării la fața locului se examinează la locul efectuării acestei acțiuni și rezultatele examinării se consemnează în procesul-verbal al acțiunii respective; art.273 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora organele de constatare sânt politia - pentru infracțiuni ce nu sânt date prin lege în competența

altor organe. În condițiile prezentului cod, organele menționate au dreptul să rețină făptuitorul, să ridice corpurile delictive să solicite informațiile și documentele necesare pentru constatarea infracțiunii, să citeze persoane și să obțină de la ele declarații, să procedeze la evaluarea pagubei și să efectueze orice alte acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate; art.art.12 pct.3), 13), 16) a Legii nr.416 XII din 18.12.1990 Cu privire la poliție, potrivit căreia colaboratorul de poliție are obligațiunea să înregistreze informația cu privire la infracțiuni, contravenții administrative și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt la sesizări și comunicări despre infracțiuni ... cât și prevederile anexei nr.1 a Ordinului Interdepartamental comun nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008, capitolul II pct.5) conform căruia primirea și înregistrarea sesizărilor, indiferent de locul și timpul comiterii lor, de plenitudinea datelor anunțate, se efectuează zilnic în orele de lucru, iar de către unitățile de gardă și efectivul organelor de poliție antrenat în serviciu - pe parcursul a 24 de ore. Organul este obligat să primească și să înregistreze sesizările chiar și în cazul în care cauza nu este de competența lui; capitolul II pct.7) conform căruia în cazul adresării persoanei cu plângere, denunț sau autodenunț declarate oral, acestea se consemnează într-un proces-verbal semnat de persoana care face declarația și lucrătorul organului, care a primit sesizarea, cât și capitolul V pct.26) potrivit căruia în cazul când informația despre infracțiune s-a confirmat, colaboratorul organului va primi plângerea sau denunțul în ordine stabilită, iar în cazul depistării nemijlocite a infracțiunii - un raport, care se vor înregistra în Registrul nr.1; art.3.1, 4.12 pct. b) al Instrucțiunii „Cu privire la activitatea șefului secției, șefului de post și a inspectorului de sector”, aprobate prin ordinul MAI nr.200 din 10.06.2003 care prevede că, șeful de post efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a cererilor și comunicărilor cetățenilor, întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție; pct.3, 4, 5 capitolul II din fișa de post - atribuțiile de serviciu, aprobată de comisarul CPR Ialoveni la 28.04.2009 conform căruia, șeful de post efectuează primirea, înregistrarea și examinarea în limitele competenței sale a cererilor și comunicărilor cetățenilor, întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție, informează unitatea de gardă a comisariatului de poliție despre infracțiunile comise pe teritoriul postului, întreprinde toate măsurile de pază a locului comiterii crimelor, precum și de stabilire a martorilor oculari, efectuează măsurile de cercetare operativă și calitativă a infracțiunii.

Peste două zile de la depistarea săvârșirii infracțiunii de furt în biroul de serviciu din incinta primăriei Răzeni, r-nul Ialoveni, Evstrati Iurie a primit cererea de la cet. Bivol Lidia, însă nu a înregistrat-o în modul prevăzut de lege, nu a întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului, nu a luat explicații scrise de la persoanele implicate, nu a ridicat în modul prevăzut de legislație amprente digitale depistate la fața locului.

În rezultatul acțiunilor lui Evstrati Iurie, contrare scopului procesului penal, intereselor cet. Bivol Lidia, le-au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate prin tănuirea unei infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorității publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentatele și alte atacuri nelegitime.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, avocatul L. Maliga în numele inculpatului I. Evstrati, avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Cecan și inculpatul N. Cecan, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Iu. Evstrati în baza art.327 alin.(1) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iu. Evstrati să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în cadrul MAI pe termen de 5 ani, invocând că instanța eronat a considerat nule ordonanțele de punere sub învinuire a lui Iu. Evstrati din 29.09.2011 și 25.10.2011, pe motiv că organul de urmărire penală a omis termenul de 3 luni de punere sub învinuire a bănuितului Iu. Evstrati, de la momentul pornirii urmăririi penale, deoarece acest termen se calculează nu din data pornirii urmăririi penale, dar din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuित din 30.06.2011, ce la caz a fost respectat;

- avocatul L. Maliga în numele lui Iu. Evstrati, solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că faptele de care este învinuit nu au fost săvârșite de către acesta, invocând că instanța a apreciat în mod greșit probele acumulate, deoarece partea acuzării nu a prezentat probe care ar demonstra că Iu. Evstrati a comis faptele de care a fost învinuit și că acestea au fost acumulate cu încălcări de procedură; - pe episodul în care figurează ca parte vătămată V. Gurău, instanța și-a întemeiat soluția pe declarațiile lui V. Gurău, care dimpotrivă urmau a fi apreciate critic, deoarece ultimul a fost reținut de către Iu. Evstrati pentru faptul că ar fi comis o infracțiune de viol fiind deținut în IP 13, iar prin declarațiile martorilor V. Pulbere și A. Varanița se infirmă faptul că partea vătămată să fi fost bătută s-au să fi avut careva leziuni corporale; - declarațiile martorilor pe care și-a întemeiat soluția instanța urmau a fi apreciate critic, din motiv că aceștia nu au văzut momentul când V. Gurău a fost bătut de către Iu. Evstrati, astfel lipsind probe concludente, care ar demonstra faptul că anume inculpatul i-a aplicat lovituri lui V. Gurău; - pe episodul de tortură în privința lui V. Grigorean, organul de urmărire penală nu a demonstrat că fapta ar fi fost comisă de inculpat, instanța și-a întemeiat concluziile pe declarațiile martorilor care au relatat doar ce le-a comunicat XXXXX și mama acestuia, iar din raportul de expertiză medico-legală nr.1621/D din 30.06.2011, părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale fără cauzare prejudiciului sănătății și acestea puteau fi provocate și în urma jocurilor pe care le-a avut XXXXX, Ig. Mitrici și D. Bivol; - instanța, deși a încetat procesul penal pe învinuirea adusă în baza art.327 alin.(1) Cod penal, pe motiv că s-a constatat că au fost încălcate prevederile art.63 alin.(3) Cod de procedură penală și prin urmare, ordonanța de punere sub învinuire se consideră nulă, astfel că devin nule și celelalte acte procesuale, așa că pe toate capetele de acuzare urma a fi încetat procesul penal, pe motiv că există circumstanțe ce exclud tragerea la răspundere penală;

- avocatul V. Valuța în numele inculpatului N. Cegan și inculpatul, solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în baza art.309¹ alin.(3) lit. a), c) Cod penal, deoarece reieșind din probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, și acestea nu au primit o apreciere obiectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de avocatul L. Maliga în numele inculpatului Iu. Evstrati, de inculpatul N. Cegan și avocatul acestuia V. Valuța.

S-a admis apelul declarat de procuror, a fost casată parțial sentința în privința lui Iu. Evstrati, în partea încetării procesului penal în baza art.327 alin.(1) Cod penal, în partea pedepsei definitive și în partea acțiunii civile cu privire la prejudiciul moral și pronunțată o

nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iu. Evstrati a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.327 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și a exercita activității în organele de drept pe un termen de 2 ani.

S-au menținut dispozițiile privind condamnarea lui Iu. Evstrati în baza art.309¹ alin.(1) Cod penal și în baza art.309¹ alin.(3) lit. a), c) Cod penal.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Iu. Evstrati pedeapsa de 6 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de a exercita activității în organele de drept pe un termen de 4 ani și 6 luni, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost cumulată parțial pedeapsa neexecutată, fixată prin sentința Judecătorei Ialoveni din 16.12.2010, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activității în cadrul organelor de drept pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată XXXXX, în partea prejudiciului moral a fost admisă, s-a dispus încasarea de la Iu. Evstrati și N. Cecan în beneficiul acestuia câte 2 500 lei de la fiecare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- avocatul L. Maliga în numele inculpatului Iu. Evstrati, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că: - pe episodul părții vătămate V. Gurău, a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, deoarece incorect instanțele de fond au respins demersul său, prin care a solicitat audierea martorului cheie M. Țurcan; - instanța și-a întemeiat concluziile doar pe probele acuzării, din care nu rezultă că Iu. Evstrati l-ar fi bătut pe V. Gurău; - pe episodul părții vătămate XXXXX, învinuirea adusă lui Iu. Evstrati este una abuzivă și neîntemeiată, fiind bazată doar pe declarațiile lui V. Grigorean; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor însuși ale părții vătămate, care a declarat la poliție că vânătăile au putut să apară din cauză că în acea zi împreună cu prietenii se jucau în livadă și a martorilor Ig. Mitrici și D. Bivol, care au relatat că în acea zi s-au jucat de-a ascunselea și s-au trântit în livadă, în biroul polițiștilor a auzit strigăte când a venit mama lui XXXXX, care striga la polițiști; - raportul de expertiză medico-legală nr.1621/D din 30.06.2011, prin care s-a constatat că lui XXXXX i-au fost cauzate leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și nu se exclude faptul că acestea puteau fi provocate și în urma jocurilor pe care le-au avut XXXXX, Ig. Mitrici și D. Bivol; - pe episodul părții vătămate L. Bivol, instanța a dat o apreciere greșită probelor administrate de organul de urmărire penală, astfel că greșit a ajuns la concluzia că a fost dovedită vinovăția inculpatului; - pe acest capăt de acuzare au fost încălcate prevederile art.63 Cod de procedură penală, fiindcă inculpatul s-a aflat în calitate de bănuit mai mult decât termenul limită stabilit de norma menționată, și în cazul dat atât pe episodul dat, cât și pe celelalte capete de acuzare, instanța urma să înceteze procesul penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, potrivit art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală;

- inculpatul N. Cecan, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că: - instanța de apel nu a cercetat minuțios probele acuzării în raport cu probele apărării; - concluzia instanței de apel referitor la vinovăția inculpatului N. Cecan este eronată; - instanța nu a dat apreciere declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX, care a declarat că nu a văzut ca față de fiul său să fi fost aplicată careva violență, dar presupune acest lucru; - instanța neîntemeiat

și-a bazat concluzia pe declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală, incorect apreciindu-le critic pe cele date în ședința de judecată, unde a fost preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea declarațiilor mincinoase și a martorilor D. Bivol și Ig. Mitici, care cunosc despre cele întâmplate doar din spusele părții vătămate și nu au văzut să fi fost aplicate careva lovituri lui XXXXX, în incinta postului de poliție; - instanța de apel și-a bazat concluziile pe probele cercetate de prima instanță fără a le verifica în ședința de judecată și fără a le consemna în procesul-verbal; - instanța, contrar prevederilor art.414 alin.(3), (4), (5) Cod de procedură penală, nu a audiat partea vătămată și martorii D. Bivol, Ig. Mitici, V. Calestru, cât și reprezentantul legal al părții vătămate XXXXX, deși acestea au fost contestate; - învinuirea a fost înaintată contrar prevederilor art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, cu depășirea termenului de trei luni și prin urmare, instanța urma să dispună încetarea procesului penal, inclusiv și din motiv că norma penală de care a fost recunoscut vinovat, a fost abrogată și exclusă din Codul penal, iar organul de urmărire penală nu i-a înaintat o altă învinuire; - incorectă este concluzia instanței care a admis acțiunea civilă în partea prejudiciului moral, deoarece fiind audiat în prima instanță, XXXXX nu a specificat ce fel de prejudiciu constituie suma de 5 000 lei, însă în instanța de apel acesta nu a fost audiat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2016 recursurile ordinare au fost admise, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei adoptate instanța de recurs a reținut că probele prezentate de părți nu au fost apreciate la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale și premature.

La fel, s-a menționat că din apelurile declarate de partea apărării, aceștia au contestat declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în prima instanță, solicitând audierea în instanța de apel a părților vătămate V. Gurău, XXXXX, L. Bivol, a martorilor V. Pulbere, cât și M.Țurcan, care nu a fost audiat în prima instanță, pe care partea apărării l-a considerat că este un martor decisiv, prin care se combat probele acuzării și se deduce nevinovăția inculpatului Iu. Evstarti pe episodul lui V. Gurău din 03.09.2009, însă instanța de apel neîntemeiat și fără o argumentare în acest sens, a dispus respingerea tuturor demersurilor.

În concluzie instanța de recurs a relevat că în speță, la judecarea cauzei, instanța de apel a încălcat principiul contradictorialității procesului penal și egalității armelor în proces, or, baza probatorie propusă de partea acuzării și partea apărării în cadrul acestei cauze penale, urma a fi verificată de către instanța de apel la ședințele de judecată publice, cu respectarea drepturilor procesuale ale persoanelor implicate pe caz.

De asemenea, instanța de recurs a constatat că aceleași încălcări instanța de apel a comis și pe episodul din 29.04.2010, pe care l-a recunoscut vinovat pe Iu. Evstrati de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.327 alin. (1) Cod penal, deoarece în cadrul examinării cauzei în instanța de apel au fost verificate, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, declarațiile părții vătămate L. Bivol, date de către aceasta în ședința primei instanțe (f.d.199-200 v.2), însă la baza deciziei au fost puse declarațiile acesteia din cadrul urmăririi penale (f.d.51 v.2), declarații care nu au fost verificate de către instanța de apel. Declarațiile martorilor C. Bivol din 23.10.2011 (f.d.103 v.2), D. Beregoi din 23.10.2011 (f.d.54 v.2), la care a făcut trimitere instanța în confirmarea vinovăției inculpatului, în genere nu au fost cercetate și verificate în instanța de apel, nefiind totodată verificat faptul dacă audierea martorilor a avut loc în condițiile art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, pentru ca aceste declarații să fie puse la baza unei soluții de condamnare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018 apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- procesul penal în privința lui Iu. Evstrati pe art.327 alin.(1) Cod penal a fost încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală;

- procesul penal în privința lui Iu.Evstrati pe art.309¹ alin.(1) Cod penal a fost încetat în temeiul art.60 Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală;

- Iu. Evstrati și N. Cecan au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Ațiunea civilă înaintată de către partea vătămată XXXXX a fost respinsă ca neîntemeiată.

8. În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel a indicat că instanța de judecată a pus la baza sentinței de condamnare pe capătul de învinuire prevăzut de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, declarațiile părții vătămate V. Grigorean date în cadrul urmăririi penale, însă instanța analizând aceste depoziții în coroborare cu depozițiile martorilor acuzării D. Bivol și I. Mitici a constatat că acestea nu sunt consecvente și nu coroborează între ele, respectiv nu sunt probe ce ar duce la condamnarea inculpaților. La fel s-a menționat că depozițiile martorului I. Mitici la fel nu pot fi reținute la baza sentinței de condamnare deoarece acestea nu confirmă că partea vătămată a fost supusă constrângerii fizice și psihice, or martorul nu a indicat că ar fi auzit sunete, sau l-ar fi văzut direct pe partea vătămată ieșind din biroul polițiștilor cu careva vătămări ci doar a indicat că V. Grigorean a intrat în biroul respectiv, iar peste câteva zile a aflat de la sora părții vătămate că acesta ar fi fost maltrat.

La fel instanța a menționat că la baza sentinței pe acest episod s-a pus și raportul de expertiză medico-legală nr.1621/D din 30.06.2011, prin care deși se constată leziuni corporale la partea vătămată XXXXX, însă nu indică la legătura cauzală dintre faptele imputate inculpaților și leziunile depistate.

În concluzie instanța de apel a relevat că, actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale și puse la baza sentinței de către prima instanță, nu demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, se bazează doar pe presupuneri ale organului de urmărire penală care trezesc anumite dubii.

Tot aici s-a reținut că, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată XXXXX a declarat că nu a fost bătut, dar a fost doar strâns de mâini și îmbrâncit, mamei i-a spus că a fost bătut, dar a mințit-o.

Astfel, instanța de apel ținând cont de doctrina penală și analizând materialul probator cercetat a conchis că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu pe capătul de învinuire prevăzut de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal și nu s-a stabilit că prin acțiunile inculpaților s-a atentat la relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, a tratamentului inuman ori degradant.

În concluzie s-a menționat că la materialele cauzei lipsesc probe directe și chiar indirecte care ar corobora între ele și ar indica că acțiunile inculpaților pot constitui o faptă prejudiciabilă exprimată prin cauzare a unei dureri sau a suferințe fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, lipsind careva urmări prejudiciabile exprimate

în durerea sau suferința fizică ori psihică, această concluzie fiind dedusă din declarațiile inculpaților, cât și din declarațiile părții vătămate, oferite în instanța de apel.

Referitor la capătul de învinuire a lui Iu. Evstrate pe episodul în privința părții vătămate V. Gurău, Colegiul a conchis că instanța de fond în urma unei analize ample a probelor prezentate de părți just a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în baza art. 309¹ alin.(1) Cod penal, totuși a considerat necesar de a-l elibera pe Iu. Evstrati de răspundere penală pe acest capăt de învinuire și de a înceta procesul penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în temeiul art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut privitor la episodul prevăzut de art.327 alin.(1) Cod penal că începerea urmăririi penale a fost dispusă prin ordonanța procurorului din 22.06.2011. Ulterior Evstrati Iurie a fost recunoscut în calitate de bănuț la 30.06.2011, iar prin ordonanța din 29.09.2011 acesta a fost pus sub învinuire, adică cu încălcarea termenului de 3 luni prevăzut la art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, deoarece în cazul în care urmărirea penală a fost pornită împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană anumită, deține calitatea de bănuț, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț.

În concluzie Colegiul penal a relevat că în speță, pe capătul de învinuire prevăzut de art.327 alin.(1) Cod penal, ordonanța de punere sub învinuire a lui Iu. Evstrati se consideră nulă, deoarece la emiterea acesteia procurorul a omis termenul prevăzut la art.63 alin.(2) Cod de procedură penală. În consecință, reieșind din faptul că ordonanța de punere sub învinuire este nulă, Colegiul a statuat că devin nule și celelalte acte procesuale, circumstanțe care în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală exclud tragerea persoanei la răspundere penală.

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar au contestat-o procurorii V. Gavriliță și D. Tăuț, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, argumentând următoarele:

- atât sentința cât și decizia sunt ilegale în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Iu. Evstrati pe capătul de învinuire prevăzut de art.327 alin.(1) Cod penal, pe motiv că acuzarea a omis termenul de 3 luni de punere sub învinuire, deoarece Iu. Evstrati a obținut calitatea de bănuț la data de 30.06.2011 în momentul în care a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și nu din momentul în care a fost pornită urmărirea penală, după cum au motivat instanțele de fond. Ordonanța de punere sub învinuire pe acest episod a fost emisă la 29.09.2011, adică fără a fi depășit termenul de 3 luni prevăzut la art.63 Cod de procedură penală;

- încălcarea termenului de punere sub învinuire nu cade sub incidența art.251 alin.(2) Cod de procedură penală, această încălcare urma a fi invocată la etapa finisării urmăririi penale, însă atât învinuitul cât și apărătorul acestuia nu au invocat încălcarea prevederilor art.63 Cod de procedură penală și nu au contestat ordonanța de punere sub învinuire în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, prin urmare au omis termenul, fapt care în conformitate cu prevederile art.230 alin.(2) Cod de procedură penală duce la pierderea dreptului procesual;

- probele prezentate de acuzare pe capătul de învinuire prevăzut de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, au fost apreciate eronat fiind respinse fără o argumentare plauzibilă bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpaților;

- pe epizodul prevăzut de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal există temeiuri pentru atragerea la răspundere penală și nu s-au stabilit cauze care ar înlătura caracterul penal al faptei;

- instanța de apel urma să respingă argumentele apărării referitor la faptul că procesul penal s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, deoarece materialele cauzei indică cu certitudine la faptul că urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege, iar careva încălcare care ar atrage nulitatea actelor procedurale pe caz nu a avut loc, întrucât ordonanțele de punere sub învinuire a inculpaților Iu. Evstrati și N. Cotorcea au fost emise cu respectarea termenului prevăzut la art.63 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a hotărârii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, potrivit art.417 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel trebuie să cuprindă printre altele și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Revenind la textul recursului declarat de acuzatorul de stat se constată că recurentul invocă temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că, instanța de apel în decizie nu a dat o apreciere convenită probelor administrate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală pe capătul de învinuire prevăzut de art.309¹ alin.(3) lit. a) și c) Cod penal, iar pe capătul de învinuire prevăzut de art.327 alin.(1) Cod penal decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind greșit constatat că termenul de menținere a persoanei în calitate de bănuit a fost depășit.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpaților pe epizodul în privința părții vătămate minore Grigorean Victor (art. 309¹alin. (3) lit.a),c) Cod penal).

Analizând decizia contestată pe acest capăt de învinuire prin prisma criticilor formulate de recurent și ținând cont de prevederile normelor sus menționate Colegiul largit conchide că instanța de apel judecând apelurile declarate superficial a cercetat probele prezentate de acuzare fără a le analiza, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală

Astfel, instanța de apel examinând cauza a conchis că probele prezentate de acuzatorul de stat nu suficiente și admisibile ce ar confirma vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii ce li se incriminează, iar ca rezultat a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre de achitare pe acest capăt de învinuire pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a menționat că: „*la baza sentinței de condamnare instanța de fond a preluat din actul de învinuire drept probe raportul de expertiză medico-legală nr. 1621/D din 30.06.2011; procesul verbal de examinare a cauzei penale nr. 2011440191 (...) însă actele respective deși indică că la partea vătămată au fost depistate leziuni corporale, nu indică la legătura causală cu faptele imputate inculpaților, or aceste leziuni puteau surveni și din alte circumstanțe relevant fiind faptul că învinuirea adusă inculpaților vizează data de 16.04.2011, iar raportul de expertiză a fost efectuat la 30.06.2011 (...). Instanța reține intervalul îndelungat de timp dintre data la care se indică că a fost comisă fapta prejudiciabilă și data efectuării raportului de expertiză, dar și rezultatele acestuia , din care considerent conchide că învinuirea adusă lui N. Cegan și V. Evstrate este însoțită de dubii”*

În acest context Colegiul largit constată că această concluzie este pripită și neîntemeiată, or deși raportul de expertiză medico-legală nr.1621/D a fost întocmit la data de 30.06.2011, concluziile expertului judiciar s-au bazat pe raportul de examinare medico-legală nr.1662 care a fost întocmit la 19.04.2011. Prin urmare, Colegiul menționează că în speță, raportul de examinare medico-legală nr.1662 din 19.04.2011, prin care s-au constatat și documentat vătămarile corporale depistate la partea vătămată, a stat la baza concluziei din raportul de expertiză 1621/D, prin care expertul a stabilit gradul de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății cauzate lui XXXXX (f.d.16-17 vol. II).

În continuare, Colegiul relevă că, la baza sentinței de condamnare, instanța de fond a pus declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, care în opinia instanței erau veridice și în coroborare cu alte probe, și a respins declarațiile acestuia din cadrul cercetării judecătorești apreciindu-le critic. Instanța de apel, deși nu a audiat nemijlocit partea

vătămată, în ședința de judecată și-a bazat concluzia privind nevinovăția inculpaților pe declarațiile lui XXXXX date în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, însă absolut nu a motivat din care considerent a respins depozițiile acestuia de la urmărirea penală or partea vătămată a declarat că **i-au fost aplicate lovituri în regiunea picioarelor și i-au fost răsucite mâinile la spate.**

La fel, fără apreciere au fost lăsate depozițiile reprezentantului legal al părții vătămate Valentina Grigorean, care atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești a declarat că după ce a fost anunțată telefonic că Victor este bătut, a venit la Primărie și a intrat în birou, unde l-a văzut pe Victor care plângea, a presupus că a fost bătut. Evstrate și Cecan strigau la fiul său (...). ***Când Victor a venit acasă a văzut că acesta are vânătăi pe mâini, picioare și spate.*** Seara înainte de incident Victor era sănătos, dar după ce l-a văzut la Primărie copilul era bătut. S-au adresat la medic și acolo Victor a povestit cum a fost bătut (194-196 vol. II).

Astfel depozițiile reprezentantului legal nu au fost analizate în coroborare cu declarațiile părții vătămate și raportul de expertiză medico-legală nr.1621/D din 30.06.2011 prin care la V. Grigorean s-au stabilit vătămări și excoziații pe membrul superior stâng și echimoză pe articulația genunchiului stâng, iar instanța de apel, deși a menționat prevederile art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

În concluzie, Colegiul lărgit atestă că, decizia instanței de apel suferă de insuficiență în partea motivării soluției pe acest capăt de învinuire, iar în cauză persistă elementele caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea apelurilor și pronunțarea soluției respective.

Acest viciu se exprimă prin modul de percepție și analiză a materialului probator al cauzei, astfel, decizia atacată prezintă neîndoiește deficiențe sub aspectul motivării, ea nesatisfăcând cerințele stipulate în art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

**Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Evstrati Iurie
pe epizodul în privința părții vătămate minore Bivol Lidia (art.327 alin.(1)
Cod penal).**

Verificând actele cauzei raportate la decizia recurată și criticele procurorului pe acest capăt de învinuire, instanța de recurs conchide că alegațiile formulate de recurent sunt întemeiate din următoarele considerente:

Potrivit art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit.

Reieșind din conținutul normei sus citate, care expres stabilește prin care acte procedurale persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit, Colegiul penal lărgit atestă că este pripită concluzia instanței de apel referitor la faptul că, termenul de menținere în

calitate de bănuît a lui Iu. Evstrati, urmează a fi calculat începând cu data emiterii ordonanței de pornire a urmării penale (22.06.2011).

În continuare Colegiul consideră relevant de a menționa la acest capitol prevederile art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, care exhaustiv stipulează termenii peste care organul de urmărire penală nu este în drept să mențină persoana în calitate de bănuît.

Concluziile instanței de apel expuse în pct.148 unde se indică *„în cazul în care urmărirea penală a fost pornită împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană anumită deține calitatea de bănuît, indiferent dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît”* sunt pripite și nu pot fi acceptate de instanța de recurs, deoarece din partea dispozitivă a ordonanței din 22.06.2011 rezultă că procurorul V. Chitroaga, a dispus: *„Începerea urmării penale în baza art.327 alin.(1) Cod penal, abuzul de serviciu (...)”*, deci cauza dată a fost pornită pe faptul existenței unei bănuieli rezonabile că a fost comisă o infracțiune și nu a fost pornită concret asupra unei persoane, în dispozitiv nefiind indicat numele lui Iu. Evstrate.

La fel Colegiul lărgit menționează că este pripită și afirmația instanței de apel expusă în pct.151-152 din decizie din care rezultă că este obligația procurorului de a pune persoana sub învinuire în termen de trei luni de la pornirea urmării penale, or, legea procesual-penală nu conține nici o normă care ar stipula că persoana deține calitatea de bănuît din momentul pornirii urmării penale.

Tot aici instanța de recurs relevă că instanța de apel în argumentarea deciziei sale, invocând prevederile art.4 protocolul 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.14 alin.(7) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, **a indicat** că: *„recunoașterea calității de bănuît presupune nu numai drepturi procesuale, dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a. ”* **însă nu a raportat** aspectele teoretice menționate, la speța supusă judecării. La acest capitol Colegiul reține că decizia instanței de apel nu conține nici o argumentare care ar duce la concluzia că din momentul pornirii urmării penale – 22.06.2011 și până la momentul recunoașterii în calitate de bănuît - 30.06.2011 acțiunile procedurale efectuate de organul de urmărire penală au produs repercusiuni importante sau restrângeri care ar fi limitat drepturile și libertățile lui Iu. Evstrate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel pe acest capăt de învinuire nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția – temei pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlătore erorile menționate, să tina seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, concomitent verificându-se și motivele invocate în recursul ordinar în limita competenței, precum și să analizeze la modul convenit acțiunile inculpaților pe fiecare episod în parte, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și, ca urmare să adopte o hotărâre legală, întemeiată și motivată, ținând cont de motivele expuse în pct.10 al prezentei decizii.

11. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorii în Procuratura de circumscriptie Chişinău Gavriliţă Vitalie şi Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 29 martie 2018, în cauza penală în privinţa lui *Evstrati Iurie* şi *Cecan Nicolai* şi dispune rejudecarea cauzei de către aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunţată integral la 29 martie 2019.

Preşedinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Nadejda Toma

Victor Boico